

Nr 191.

Av herr **Månsson** i Erlandsro, om anslag till upprensning av
Abbekås hamn.

Som allmänt känt har fisket vid Sveriges sydkust förminskats mer och mer under de senaste åren, beroende huvudsakligen på dels brist på fiskehamnar och dels på det bedrövliga skick, varuti vissa av desamma befinna sig. Ett av de allra sorgligaste exempel härpå är Abbekås hamn, som i sitt nuvarande skick är i alla hänseenden komplett obrukbar.

Då fiskarebefolkningen därstädes befinnes vara i ett så dåligt ekonomiskt läge, att tanke på att de själva skola kunna avhjälpa förhållandena helt och hållet måste uteslutas, synes det mig därför alldeles nödvändigt att staten ingriper för missförhållandets avhjälpande genom att bevilja ett anslag för upprensning av fiskehamnen i Abbekås. Som stöd härför åberopas fiskeriintendenten doktor Gustaf Svenanders yttrande i ämnet.

»Abbekås fiskeläge hyser för närvarande 29 yrkesfiskare. Numera finnes därstädes inga däckade båtar, utan endast 26 öppna sådana utan motor. Tidigare har läget haft betydligt flera fiskare och även en del större däckade båtar. Tillbakagången beror framför allt på, att hamnen så småningom blivit alldeles obrukbar. En hel del av den yngre fiskarebefolkningen har därför utflyttat eller emigrerat till Amerika. Numera är hela hamnen uppfylld av sand och tång, så att endast en synnerligen obetydlig ränna finnes öppen innanför den östra hamnarmen. I denna ränna kunna endast helt små båtar framföras.

Fiskehamnskommissionens förslag till förbättrande av hamnen innebär byggande av en sandfångare från östra hamnarmen samt uppmuddring av hela hamnen till 3 meters djup.

Hamnen upptages bland dem, som äro avsedda att utföras och under
Bihang till riksdagens protokoll 1919. 4 saml. 70 häft. (Nr 191—195.) 1

hållas av staten, men först i andra hand som nr 44. När dessa förbättringar kunna bli utförda är således fullkomligt ovisst, och torde långt innan dess intresset för fiskerinäringen på platsen helt ha försvunnit.

Detta är emellertid beklagligt, då fisket i södra Östersjön är givande och skulle kunna lämna uppehälle åt en långt större fiskarebefolkning än som nu är fallet. På senare tid har också från en del håll energiska försök gjorts att bland befolkningen öka intresset för fiskerinäringen, men ha dessa strandat på de omöjliga hamnförhållandena. En ytterligare orsak, varför nu mera än någonsin hamnens iordningställande vore synnerligen önskvärt, är den, att järnvägen Skifarp—Charlottenlund kommer att nedläggas, vadan trakten förlorar sin förnämsta förbindelse med Ystad, avsättningsorten för dess varor. Möjligheten till en förbindelse sjöledes skulle därför bliva av allra största betydelse.

Det synes därför högeligen önskvärt, att riksdagen redan nu beviljade medel till utförande av hamnbyggnaden snarast möjligt eller, om detta ej låter sig göra åtminstone till uppmuddring av den östliga delen av hamnen (å fiskehamnskommissionens ritning streckat med rött SV.—NO.). Löjtnant A. Sandberg i skånska cementgjuteriet har meddelat, att denna firma skulle kunna åtaga sig utförandet av en dylik muddring för en kostnad av kr. 15,000:—.»

Lund den 18 januari 1919.

Gustaf Svenander.

För att dels uppehålla intresset för fisket och uppmuntra fiskarebefolkningen att kvarstanna i sin näring, vågar jag därför med stöd av förestående yttrande hemställa,

att riksdagen ville bevilja ett belopp av kr. 15,000:—
till upprensning av Abbekås hamn.

Stockholm den 21 januari 1919.

Nils Månsson.
